

Život Panny Marie (II): Narození

Druhá série textů o životě Matky Boží pojednává o narození Panny Marie.

15.03.2010

Mnoho století uplynulo od doby, kdy Bůh na začátku v ráji slíbil prvním rodičům příchod Mesiáše. Stovky let se naděje izraelského lidu, nositele Božích zaslíbení, upírala na dívku z rodu Davidova, která *počne a porodí Syna a dá mu jméno Immanuel, to je Bůh s námi* (Iz, 7,14). Generace po generaci zbožní izraelité očekávali

narození Matky Mesiáše, *té, která porodí*, jak vysvětloval Micheáš na základě proroctví Izajáše (viz Mi 5,2).

Po návratu z vyhnanství v Babylónském království se v Izraeli očekávání Mesiáše ještě více zintenzivnilo. Jedna vlna těchto zjitřených emocí proběhla v zemi těsně před křesťanskou érou. Zdá se, že nejedno starodávné proroctví ukazuje tímto směrem. Muži i ženy toužebně očekávali příchod toho, na něhož čekaly všechny národy. A jednomu z nich, Simeonovi, Duch svatý zjevil, že neužří smrt, dokud neuvidí naplnění tohoto slibu (viz Lu, 2,26). Anna, vdova pokročilého věku, se postila a modlila za vykoupení Izraele. Oběma bylo dáno velké privilegium uvidět a vzít do rukou dítě Ježíše (viz Lk, 2,25-38).

Dokonce i v pohanském světě - jak potvrzují některá vyprávění ze starověkého Říma - nechyběla určitá

znamení, že se chystá něco velkého. Samotné *pax romana*, všeobecný mír vyhlášený císařem Augustem několik málo roků před narozením Krista, bylo znamením, že opravdový Kníže pokoje má přijít na zem. Doba byla zralá na přijetí Spasitele.

Když se však naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, podrobeného zákonu, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak jsme byli přijati za syny. Bůh si pečlivě vybírá svou Dceru, Snoubenku a Matku. A svatá Panna, nejvznešenější Paní, tvor, kterého Bůh nejvíce miluje, počatá bez poskvrny prvotního hříchu, přišla na naši zem. Narodila se uprostřed hlubokého ticha. Říká se, že v době podzimu, když je venkov ve spánku. Žádný z jejích současníků si neuvědomil, co se stalo. Pouze nebeští andělé to oslavovali.

Ze dvou rodokmenů Krista, které jsou v evangeliu, je rodokmen Marie pravděpodobně u sv. Lukáše. Víme, že byla urozeného rodu a pocházela z Davidova potomstva, jak naznačoval prorok, když mluvil o Mesiáši - *vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce* (Iz 11,1). Totéž potvrzuje svatý Pavel, když v listě Římanům píše o Ježíši Kristu - *pochází jako člověk z rodu Davidova* (Řím 1,3).

Apokryf z II. století, známý jako *Jakubovo protoevangelium*, nám předal jména jejích rodičů, Jáchyma a Annu, které církve zavedla do liturgického kalendáře. Různé tradice situují místo narození Marie do Galileje nebo pravděpodobněji do svatého města Jeruzaléma, kde byla nalezena zřícenina byzantské baziliky z V. století, jež byla postavena na tzv. *domě svaté Anny*, poblíž rybníku Betsaida. Ne bez důvodu vkládá liturgie do úst Marie

věty Starého zákona: ...*na Siónu jsem se pevně usadila. Našel mi tak příbytek ve městě, které si zamiloval, v Jeruzalémě vykonávám svou moc* (Sír 24,15).

Před narozením Marie přebývala země ve tmě, zahalená do temnoty hříchu. Jejím narozením zasvitla zemi spása, jako předzvěst začínajícího dne. Tak to vyznává církev na svátek narození Naší Paní: *Panno Maria, Matko Boží, svým narozením jsi všem zvěštovala radost, že se ti narodil Kristus, slunce spravedlnosti, náš Bůh* (modlitba chval).

Nikdo v tehdejšímu světě si toho nebyl vědom. Země byla ve spánku.

J. A. Loarte

Hlas magisteria

Písmo svaté Starého a Nového zákona i úctyhodná tradice ukazují

postupně stále jasněji a staví takřka před oči úlohu Spasitelovy matky v plánu spásy. Knihy Starého zákona popisují dějiny spásy, jimiž je pozvolna připravován Kristův příchod na svět.

Tyto pradávne doklady, jak jsou v církvi čteny a chápány ve světle dalšího a plného zjevení, ukazují stále zřetelněji postavu ženy, Vykupitelovy matky. V tomto světle je už nastíněna prorockými slovy v zaslíbení vítězství nad hadem (srov. Gn 3,15), které bylo dáno prarodičům padlým do hříchu.

Podobně je Maria ta panna, která počne a porodí Syna, jenž se bude nazývat Emmanuel (srov. Iz 7,14; viz též Mich 5,2-3; Mt 1,22-23). Ona vyniká mezi pokornými a chudými Páně, kteří od něho s důvěrou očekávají a přijímají spásu. S ní konečně, přeslavnou dcerou Siónu, po dlouhém čekání na splnění

zaslíbení přišla plnost času a
uskutečňuje se nový plán spásy, když
Boží Syn z ní přijal lidskou
přirozenost, aby tajemstvími svého
těla osvobodil člověka od hříchu.

II. VATIKÁNSKÝ KONCIL

Věroučná konstituce Lumen gentium,
č. 55

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/zivot-panny-marie-ii-narozeni/> (16.03.2026)